

Relativitetsteori (iv)

Einstein roder rundt med rum og tid

Mogens Dam
Niels Bohr Institutet

Newton's mekanik (i)

Før-Newton'sk (Aristoteles):
- Tings naturlige tilstand er **hvile**
- Bevægelse er resultat af en **kraft**

- Tings naturlige tilstand er **jævn bevægelse**
- **Acceleration** er resultat af en **kraft**
- Den naturlige scene for fysikken er **inertialsystemer**
 - I inertialsystemer tager mekanikkens lovmæssigheder deres simpleste form: **Newton's love**

Newton's 1. lov: Et legeme, som ikke påvirkes af nogen kraft, bevæger sig med konstant hastighed

$$\vec{F} = \vec{0} \quad \Rightarrow \quad \vec{u} = \frac{d\vec{r}}{dt} = \text{konstant}, \quad (1.1)$$

hvor \vec{r} er legemets stedvektor.

Newton's 2. lov: Et legemes acceleration, $\vec{a} = d\vec{u}/dt$, er proportional med kraften, \vec{F} , der virker på legemet,

$$\vec{F} = m \frac{d\vec{u}}{dt}, \quad (1.2)$$

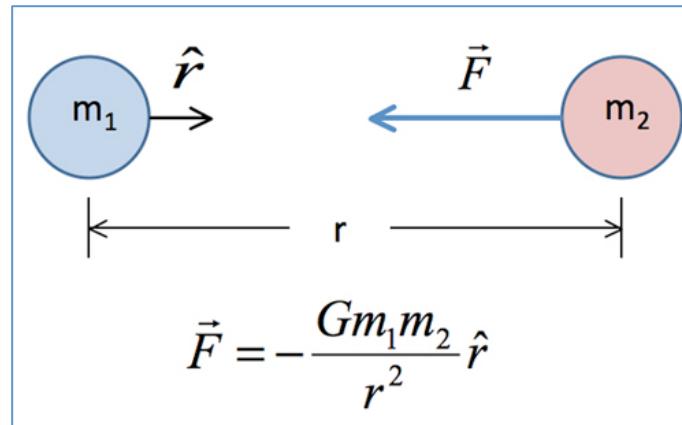
hvor proportionalitetskonstanten m er legemets inertielle masse.

Newton's 3. lov: Hvis et legeme A påvirker et legeme B med en kraft \vec{F}_{AB} , så vil B påvirke A med kraften \vec{F}_{BA} , som er modsatrettet og af samme styrke:

$$\vec{F}_{BA} = -\vec{F}_{AB}. \quad (1.3)$$

Newtons mekanik (ii)

- Newtons love er ækvivalent med bevarelsessætninger (samme værdi af før/efter vekselvirkning/sammestød):
 - Massebevarelse
 - Impulsbevarelse
 - Bevarelse af kinetisk energi (elastiske sammenstød)
- Forening af jordisk og himmelsk tyngdekraft

- Samme absolute (universelle) tid for enhver iagttagere

Einstiens specielle relativitetsteori

Forudsætninger

1. Alle fysiske love har samme form i ethvert inertialsystem
2. Samme lyshastighed for enhver inertiel iagttager

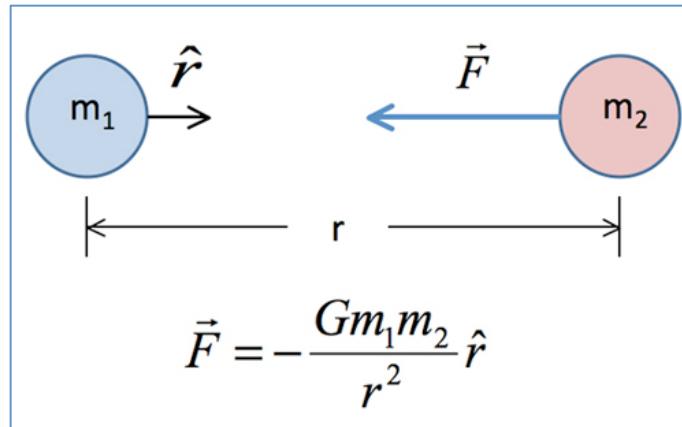
Kort sagt: **Alle inertialsystemer er ligeværdige**

Konsekvenser:

- Lyshastigheden er øvre hastighed for udbredelsen af ethvert signal
- Ingen absolut tid – enhver iagttager har sin egen tid
- Rum og tid er intimt sammeknyttede: **Rumtid**
- Masse er en manifestation af energi: $E=mc^2$
- Bevarede størrelser ved enhver vekselvirkninger/sammestød:
 - Impuls $p = \gamma mv$
 - Totalenergi $E = \gamma mc^2$

Speciel relativitetsteori og tyngdekraften

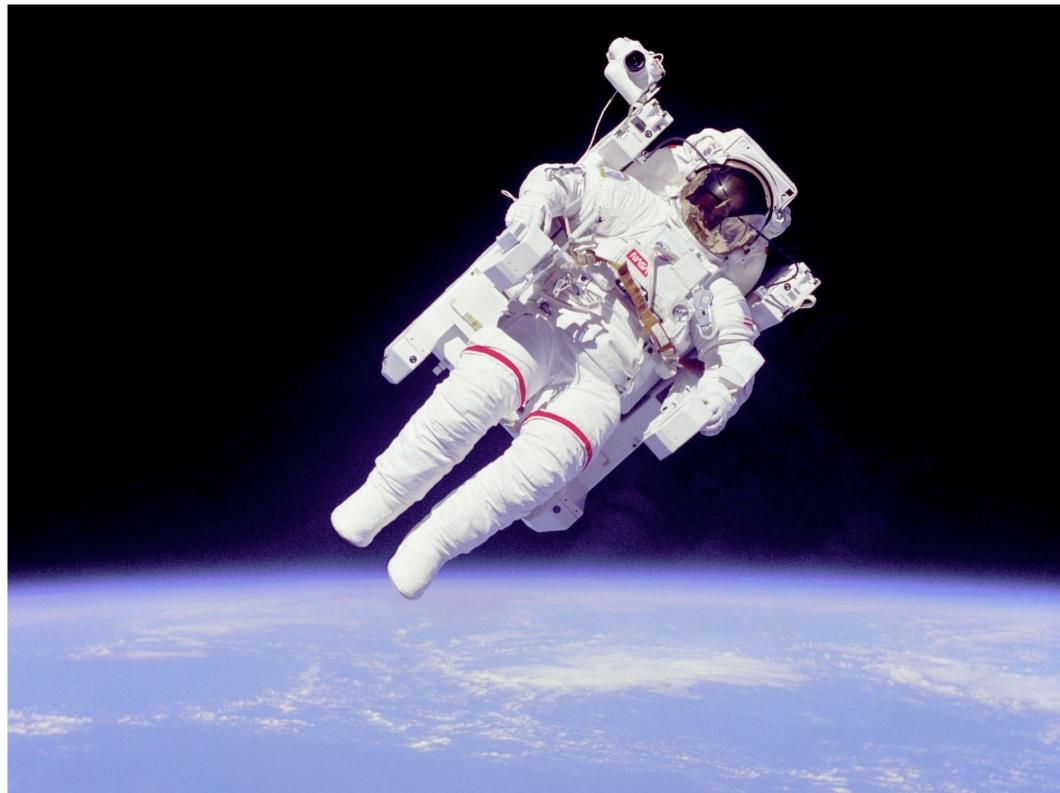
- Ifølge Newton har tyngdekraften formen

- Kraften udbredes momentant mellem de to legemer
- Modstrid med Einsteins øvre grænse for signalhastigheder!
- Hvordan forene Newton og Einstein?

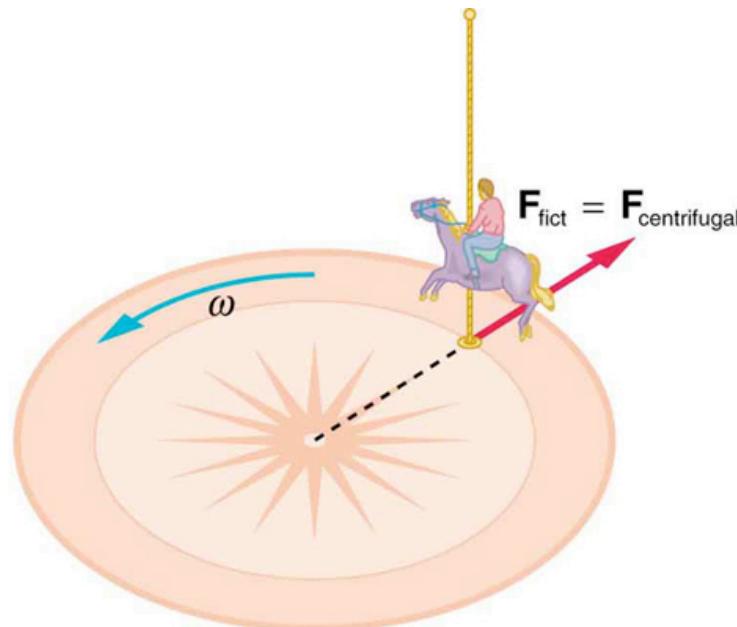
Speciel relativitetsteori og inertialsystemer

- Einsteins specielle relativitetsteori gælder kun i inertialsystemer. Og kun i områder uden tyngdekraft.
 - For eksempel her:

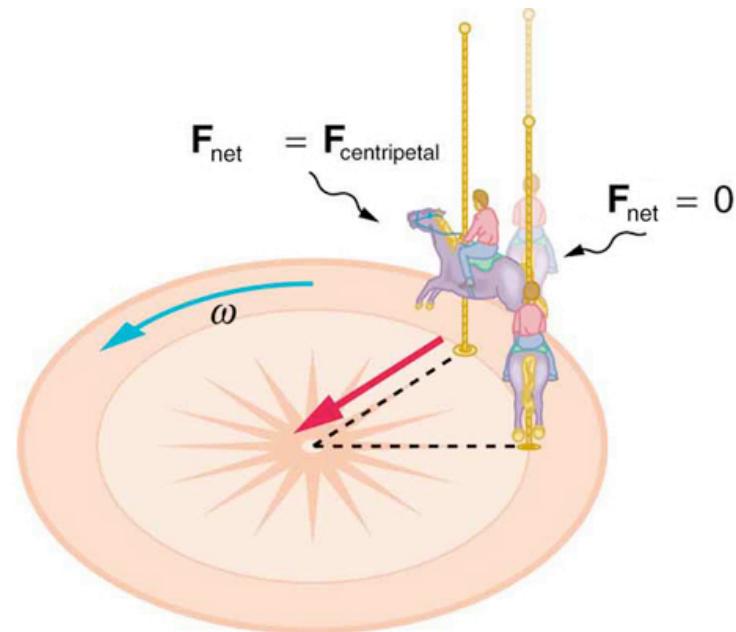
Ikke-inertialsystemer – fiktive kræfter (i)

- I et **roterende referencesystem** vil man opleve en uadrettet **centrifugalkraft**
- Hvis samme problem betragtes fra et **inertialsystem**, er der en indadrettet **centripetalkraft**

Merry-go-round's rotating frame of reference

(a)

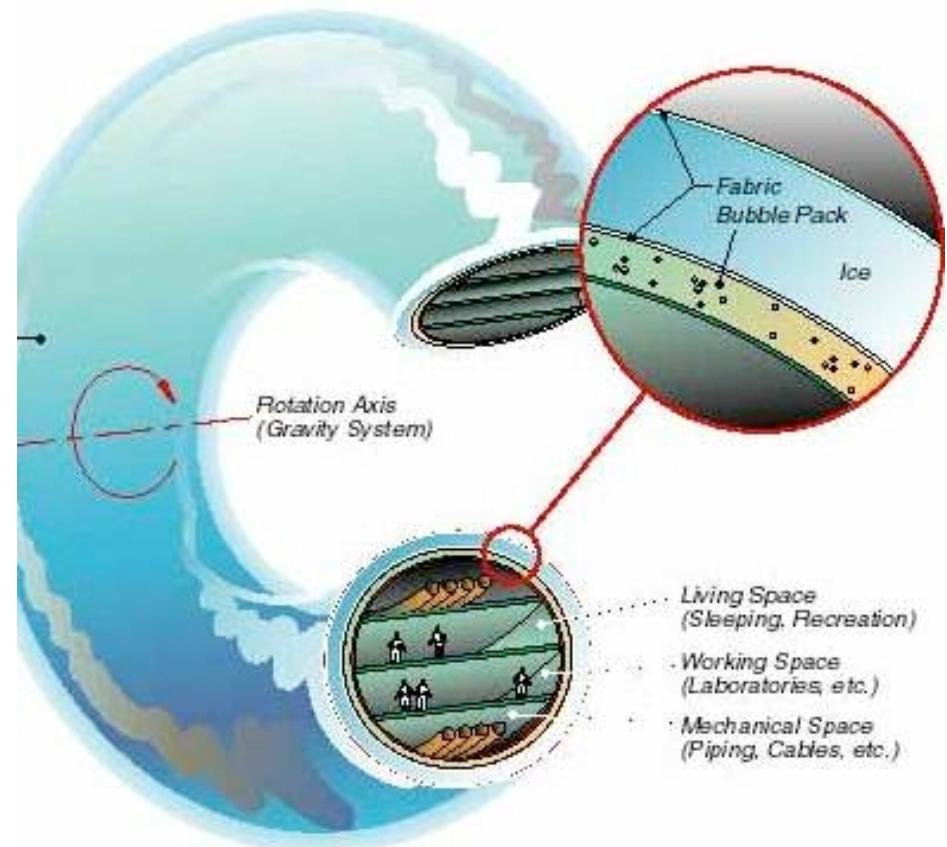
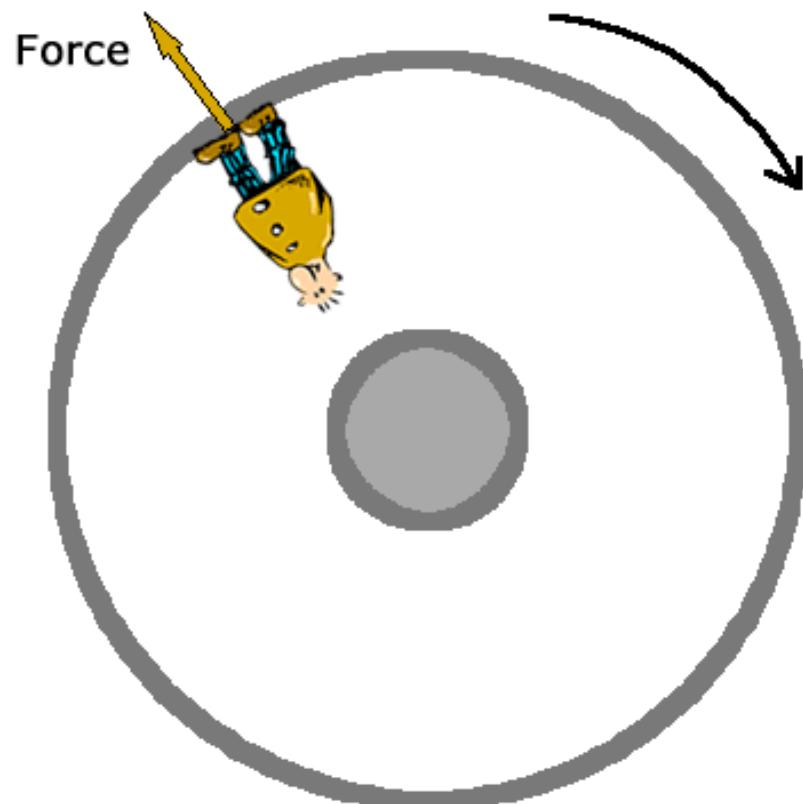

Inertial frame of reference

(b)

Ikke-inertialsystemer – fiktive kræfter (ii)

- Kunstig tyngdekraft i roterende rumstation:

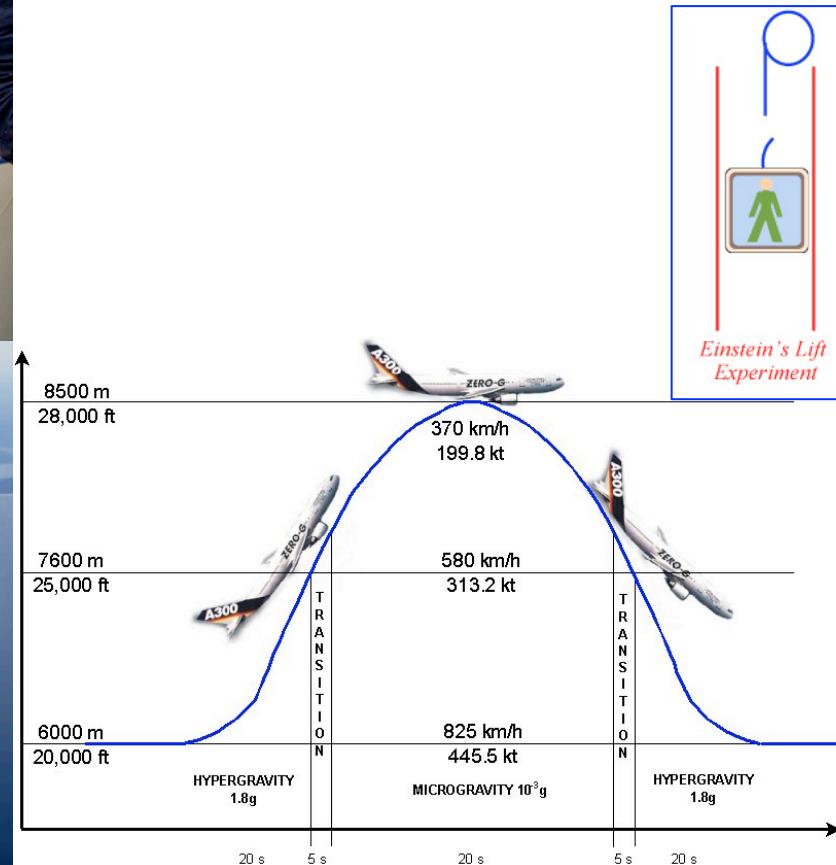
Ikke-inertialsystemer – fiktive kræfter (ii)

Vi kan “kunstigt” skaffe os af med tyngdekraften:

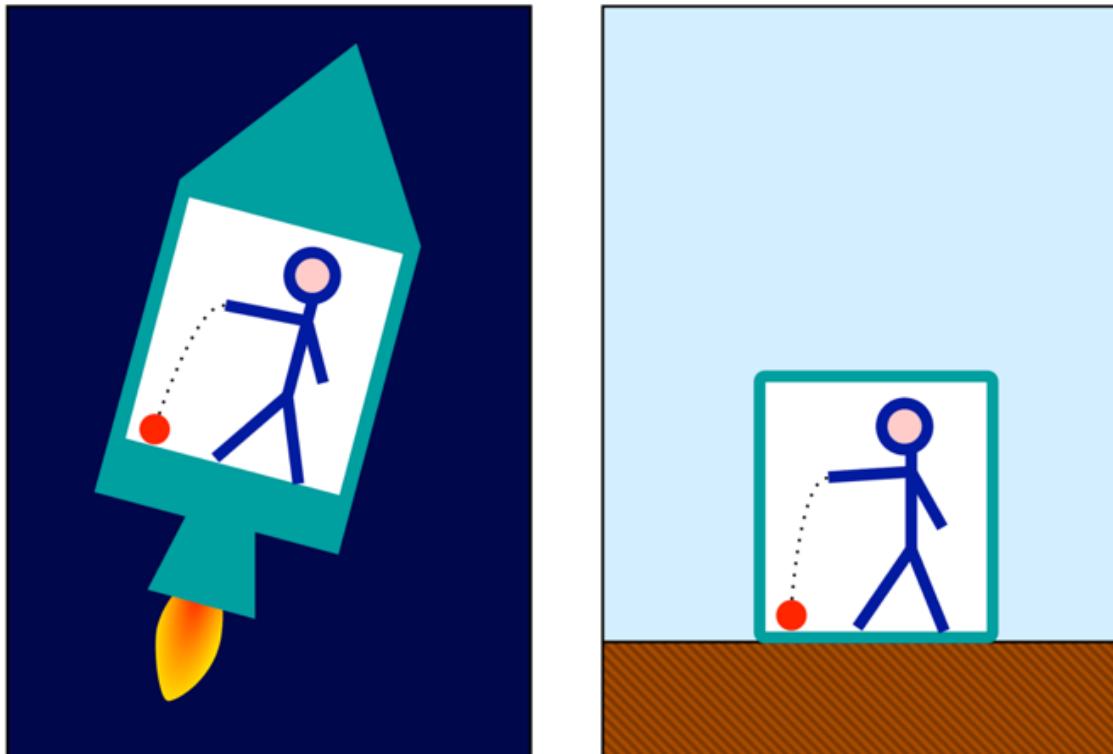
Referencesystem i frit fald!

- Faldende fly
- Faldende elevator (uha)

Einstein (1907):
“The happiest
thought of my
life”

Einstiens ækvivalensprincip

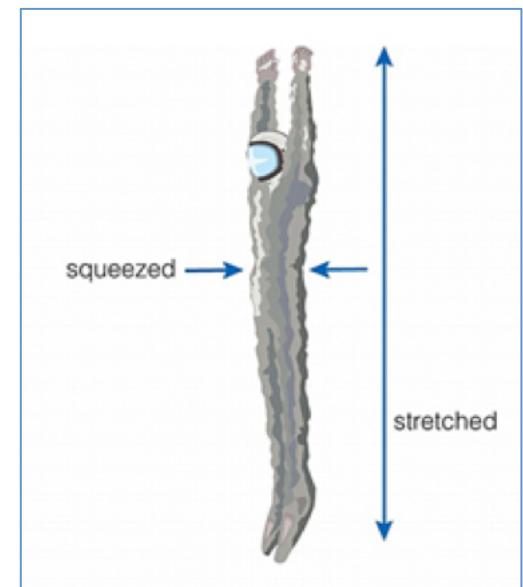
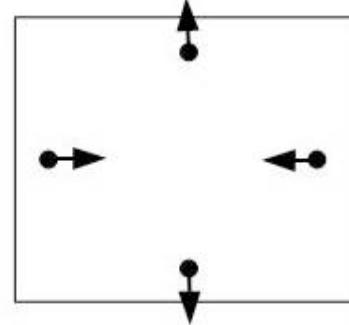
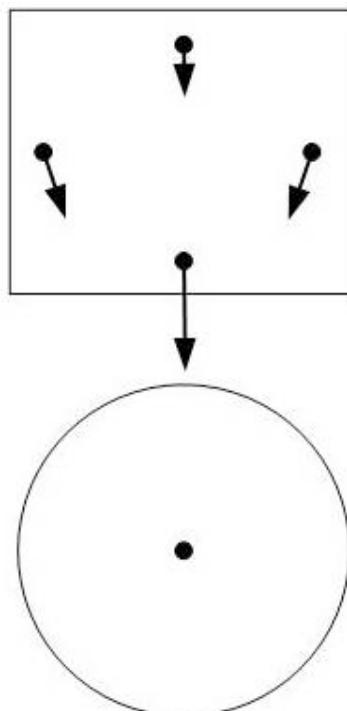

Acceleration = Gravitation

- lagttageren vil ikke kunne skelne mellem de to situationer
(hvis der ikke er vinduer i raketten)

Tidevandskræfter

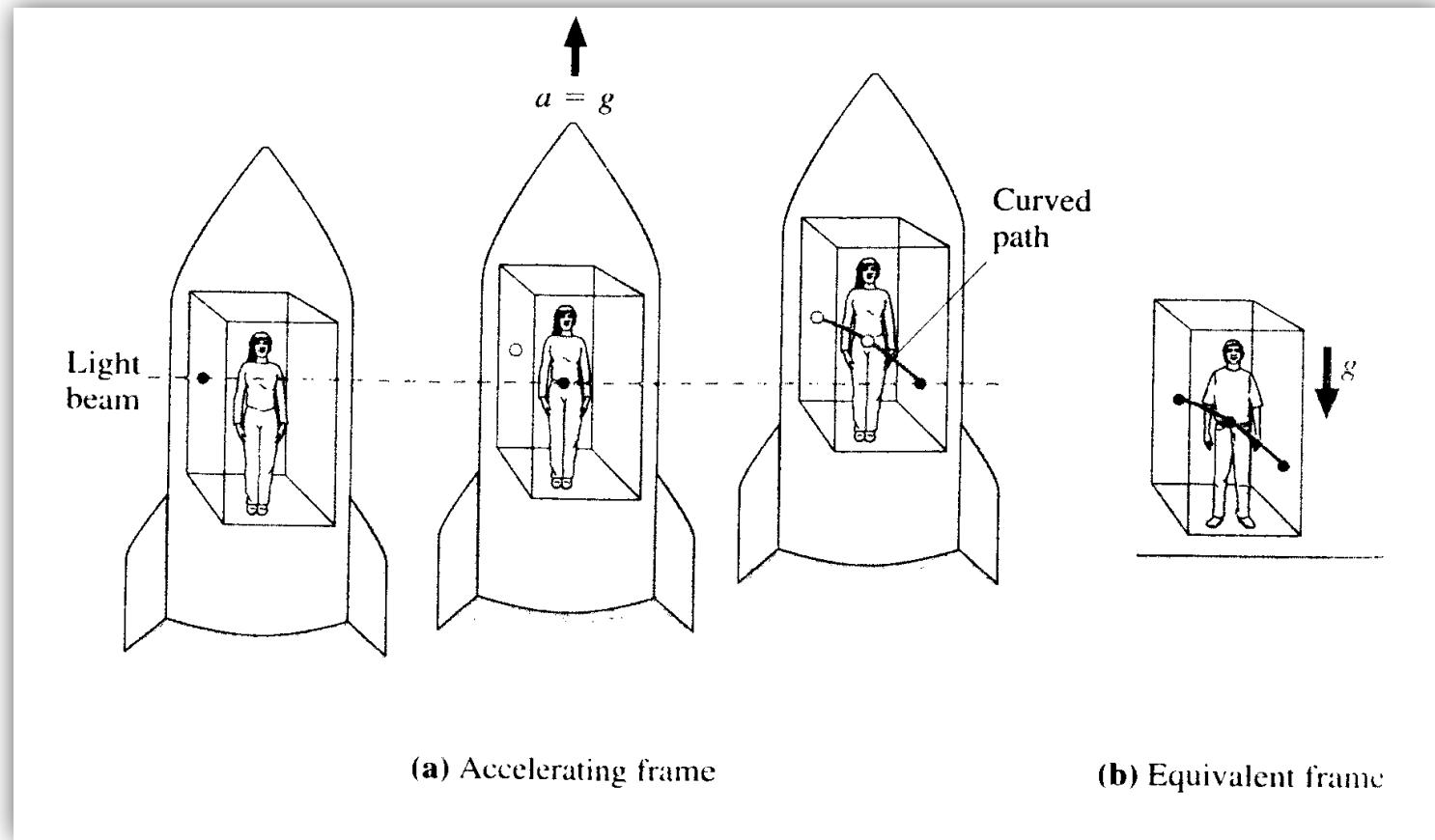
- I praksis udstrækker ækvivalensprincippet sig over begrænsede områder i tid of rum.
 - Integreret op over store afstande/tidsrum vil man se, at ikke alt falder parallelt og med samme hastighed: “**Spaghettification**”

Inertialsystemer og gravitation

- Der er ingen måde, ved en lokal måling, at skelne mellem et inertialsystem og et system i frit fald; fx en faldende elevator.
 - ✓ Ethvert frit-falds-system er et inertialsystem!
 - ✓ Benytter vi **frit-falds-systemer**, kan vi også bruge Einsteins specielle relativitsteori ved jorden og overalt i Universet i nærheden af tunge himmellegemer.
- Er vi blevet af med gravitation?
 - Man kunne konkludere, at gravitation skyldes, at vi normalt benytter et “forkert” koordinatsystem. Parallel:
 - I ikke-roterende system: ingen centrifugalkraft
 - I frit-falds-system: ingen gravitation
- Men gravitation er ikke helt forsvundt...

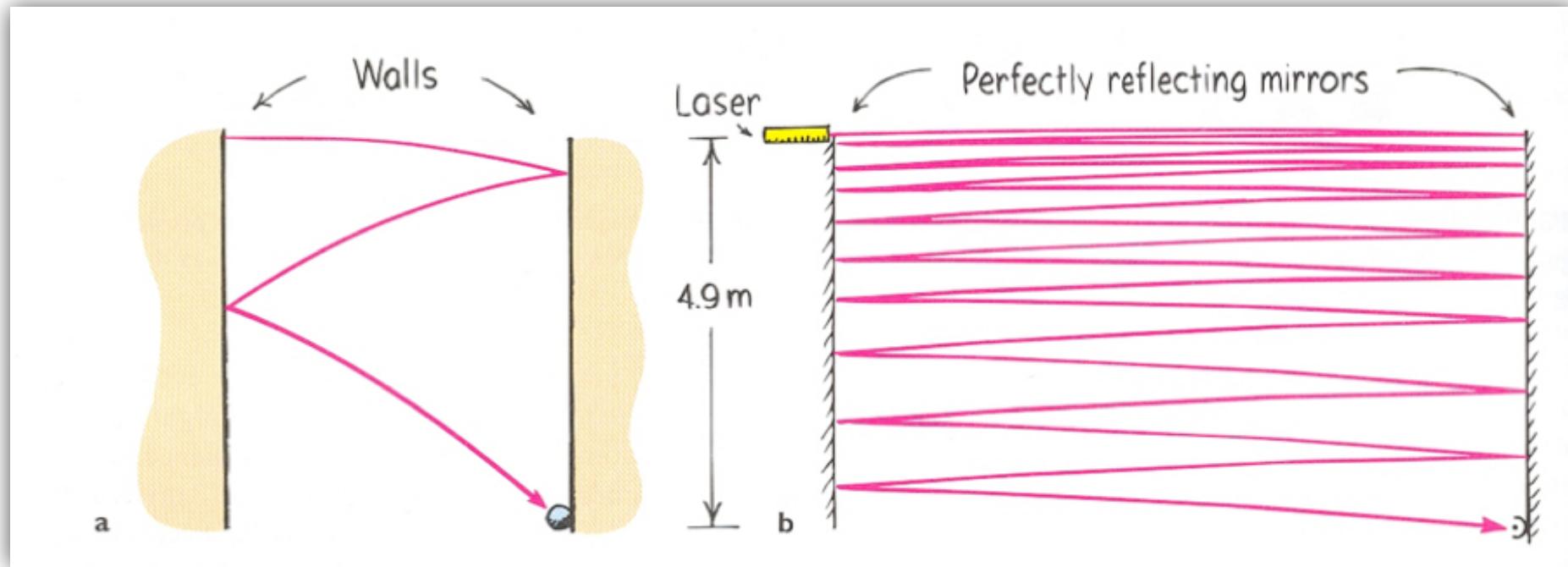
Ækvivalensprincippet: Lys afbøjes i et tyngdefelt

Lys bevæger sig på en krum bane i accelereret system.

Ækvivalensprincippet (acceleration = gravitation): **Lys vil afbøjes i et tyngdefelt**

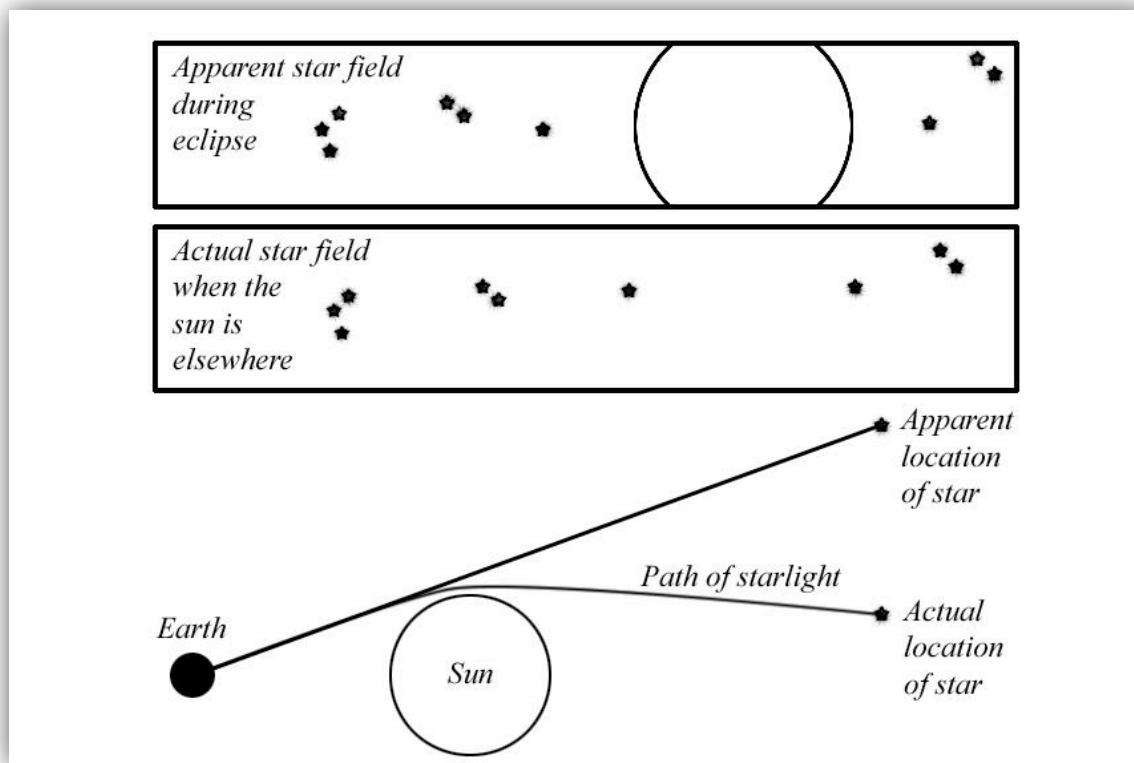
Galilei++: Alt falder ens

- Referencesystem på jordoverfladen er ækvivalent med system, der accelereres opad med 9.8 m/s^2
- I faldende inertialsystem (frit-fald-system) bevæger alt sig retlinjet
- Det, at ting falder, skyldes vort referencesystems opadrettede acceleration
- Dermed falder alt (inklusive lys!) med samme tyngdeacceleration

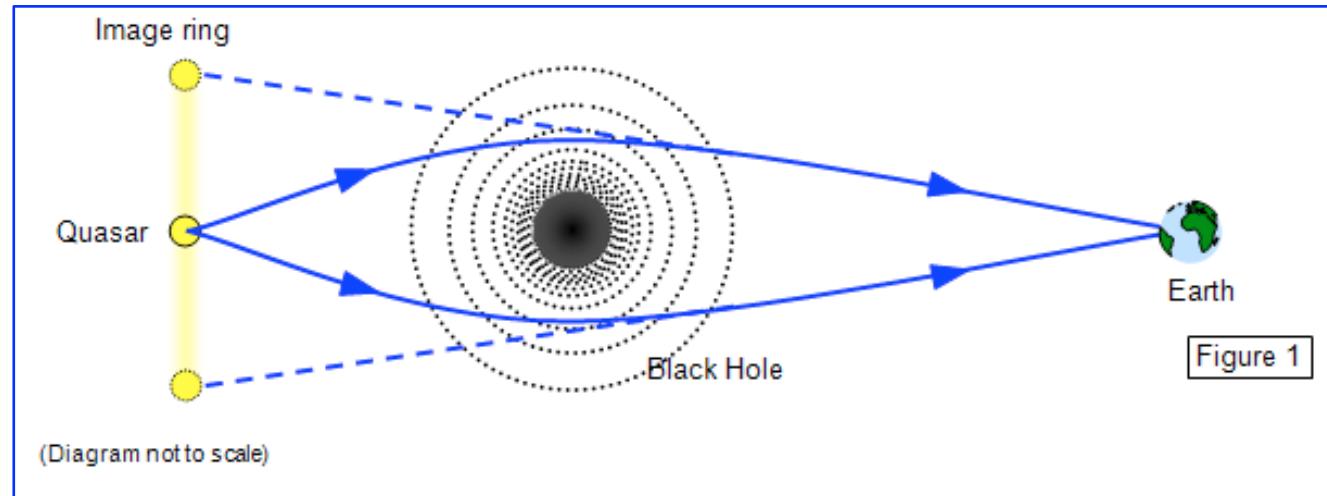
Afbøjning af lys: Eksperimentel verifikation

- Einstein forudsiger i 1911 afbøjning på 0.83" (bue-sekunder)
- Reviderer forudsigelsen i 1914 med faktor to til 1.7"
- Eddington mäter i 1919 ved solformørkelse på øen Principe en afbøjning på 1.7"

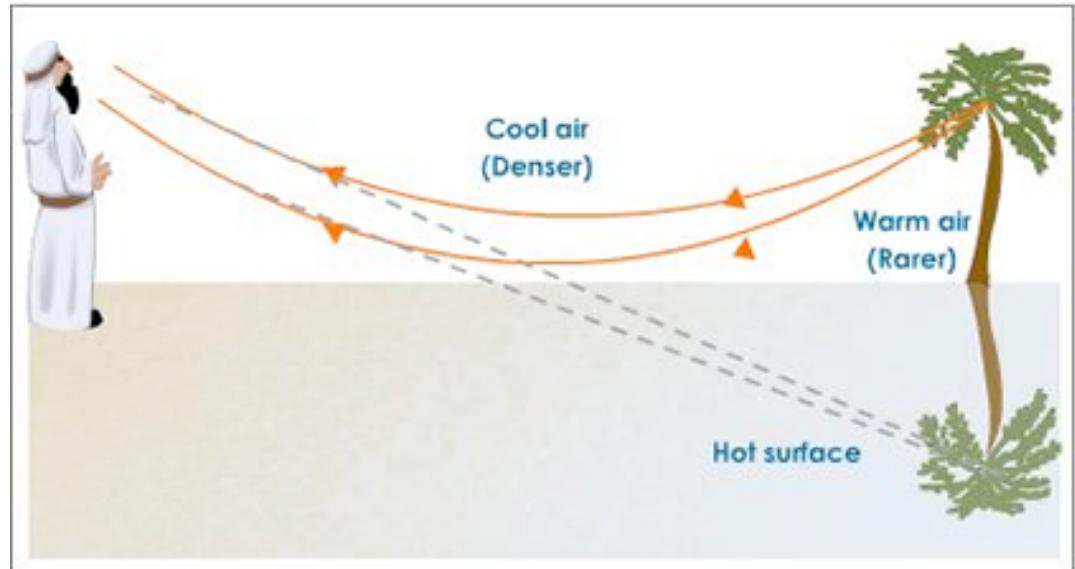

Gravitationel linseeffekt

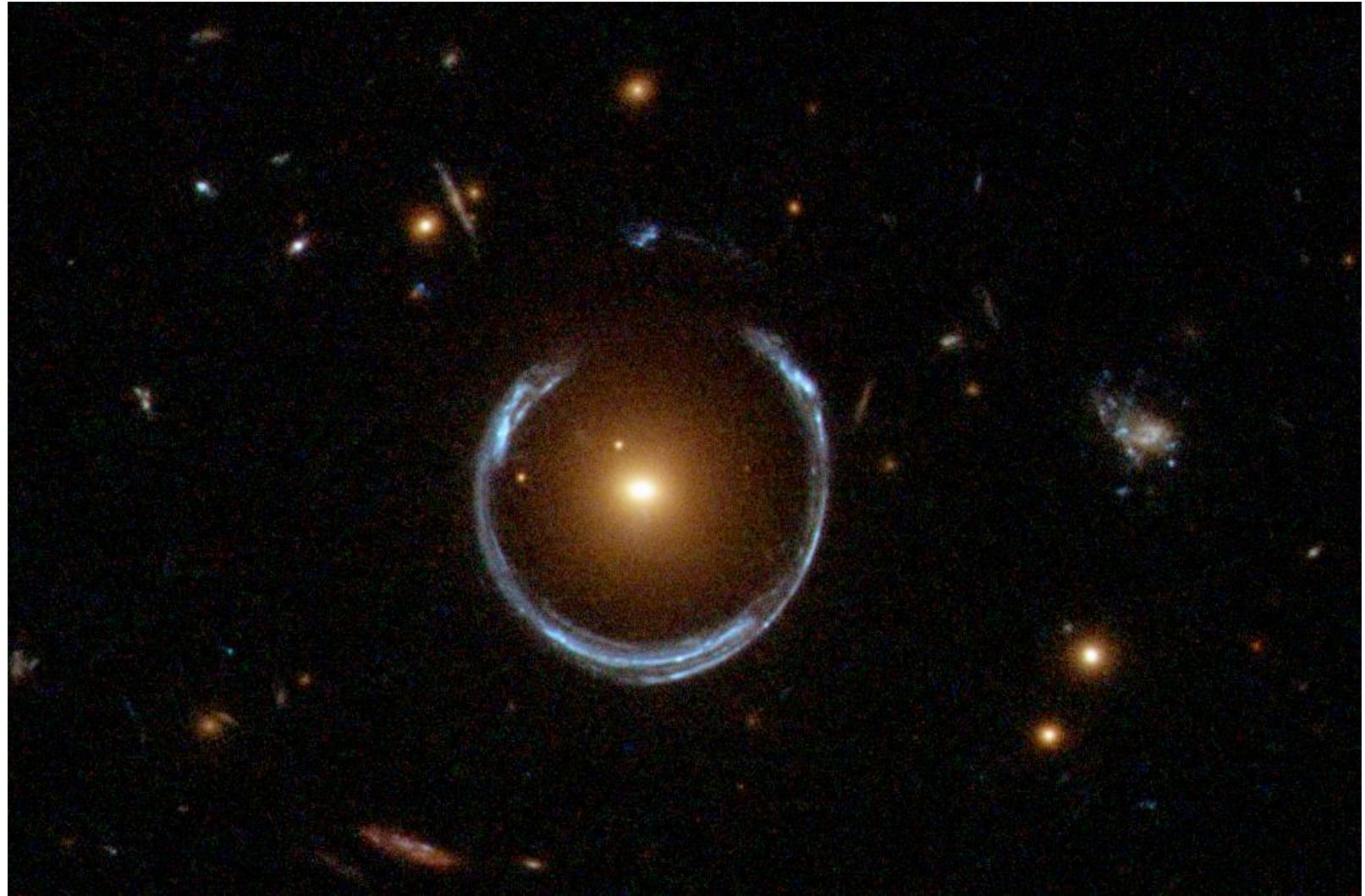
Ser tiltider to (eller flere) billeder af samme stjerne på himlen

Tidels parallel til det, vi kender som luftspejlinger

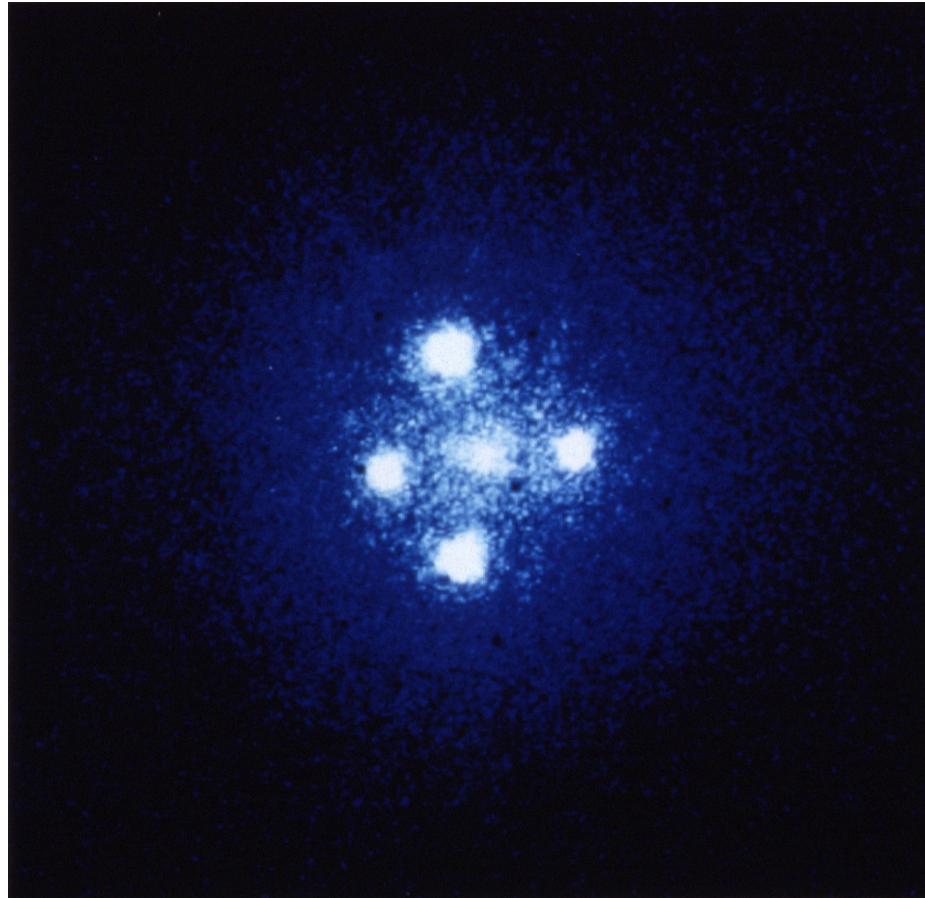

Gravitationel linseeffekt - Mønstereksempler

Billede af bagvedliggende blå gallakse fuldstændig forvrænget
af foranliggende tung, gul gallakse

Gravitionel linseeffekt - Mønstereksempler

“Einstein Cross”: Samme stjerne ses fire gange på himlen p.g.a.
lensing fra foranliggende tungt objekt

Gravitationel tidsforlængelse

Iagttager midt mellem to **identiske** lamper, A og B, der blinker med samme frekvens:

- Jævn hastighed: Iagttager ser A og B blinke med samme frekvens;
- Accelereret bevægelse: Iagttager accelererer væk fra signalerne fra B, men hen mod signalerne fra A: Vil se **B blinke langsommere end A.**
- **Ækvivalensprincippet:** Ved jordoverfladen vil iagttager se B blinke langsommere end A.
- **Tiden går langsommere i B end i A!**

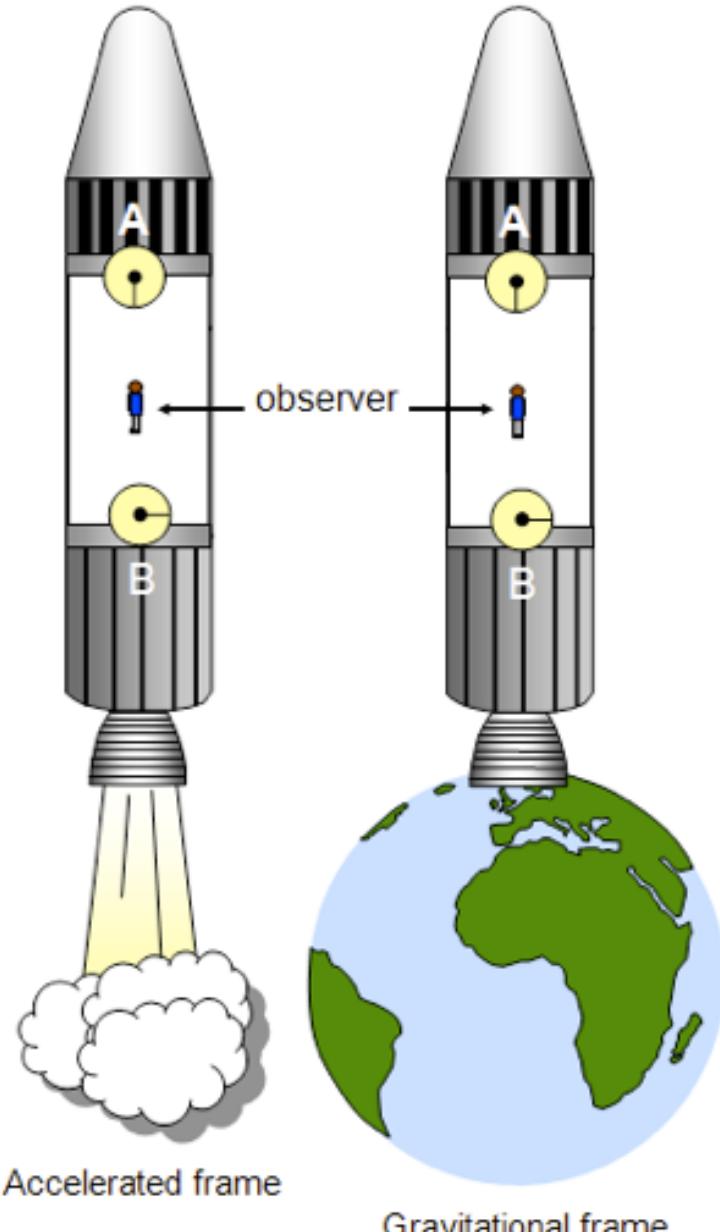

Figure 2(a)

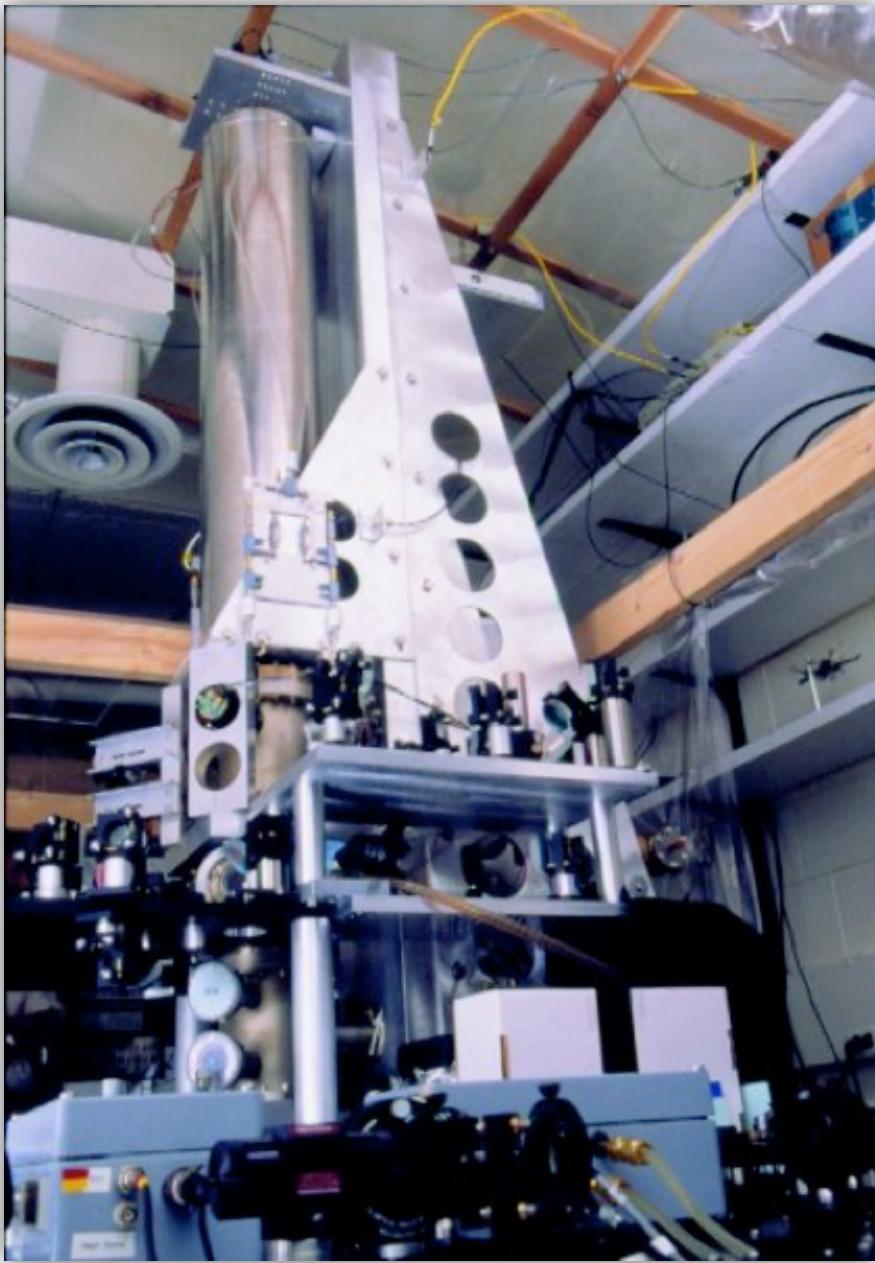
Figure 2(b)

Gravitionel tidsforlængelse

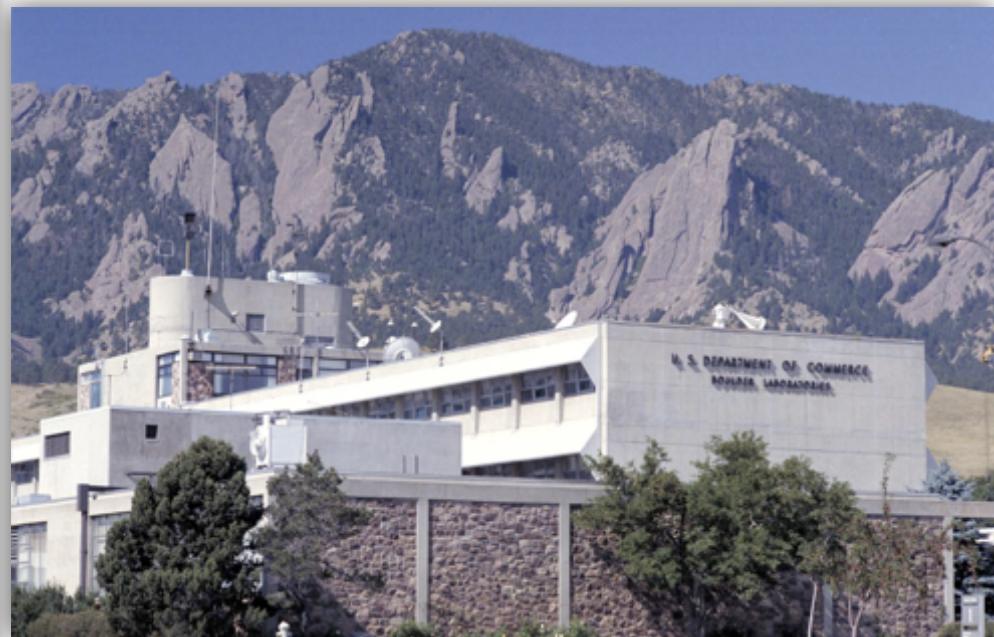
- Betragter proces med varighed
 - T_0 set fra Jorden
 - T set fra et gravitationsfrit område (uendelig langt væk fra Jorden)

$$T = \frac{T_0}{\sqrt{1 - \frac{2GM}{Rc^2}}}$$

- Vi ser umiddelbart, at $T > T_0$:
 - ✓ Størst varighed set fra det gravitationsfrie område.
 - ✓ Tiden går hurtigere i det gravitationsfrie område.
- For Jorden:
 - Radius: $R = 6371$ km
 - Masse: $M = 5.97 \times 10^{24}$ kg
 - Newtons Gravitationskonstant: $G = 6.67 \times 10^{-11} \text{ N m}^2 \text{ kg}^{-2}$
- Ved jordoverfladen: $T/T_0 = 1.0000000007$
 - Jordbaseret ur går langsomt med 22 msec pr år.

NIST, Boulder, Collorado 1650 m højde

Ur vinder 156 nano-sekunder
per døgn relativ til ur ved
havoverfladen

Gravitationel tidsforlængelse – en singularitet

- Vi betrager udtrykket

$$T = \frac{T_0}{\sqrt{1 - \frac{2GM}{Rc^2}}}$$

- For $\frac{2GM}{Rc^2} = 1$ dividerer vi med nul.
 - For at T kan være endelig, må T_0 være nul: Tiden i gravitationsfeltet står stille set udefra
 - For Jorden sker dette for $R_0 = 8.8 \text{ mm}$
 - For Solen: $R_0 = 3 \text{ km}$
 - For det sorte hul i centrum af Mælkevejen: $R_0 = 7.6 \times 10^6 \text{ km}$

Gravitationel tidsforlængelse: rødforskydning af lys

- Tiden går langsomt i stjernens (stærke) tyngdefelt:
- Lyset vil have en længere bølgelængde, λ , begragtet udefra
- Altså lavere frekvens, v
- Alternativt, kan man tænke, at lyset mister energi ved at kæmpe sig ud af stjernens tyngdefelt, idet nemlig ifølge kvantemaksnikken

$$E = h \nu$$

Energy of the packet

Planck's constant

frequency
(cycles per second)
Hz

